TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2008. gada 18. decembrī *

Lieta C-16/06 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2006. gada 12. janvārī iesniedza

Les Éditions Albert René Sàrl, Parīze (Francija), ko pārstāv J. Pagenbergs [*J. Pagenberg*], *Rechtsanwalt*,

prasītāja,

pārējie lietas dalībnieki, kas piedalās tiesvedībā —

Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv G. Šneiders [*G. Schneider*], pārstāvis,

atbildētājs pirmajā instancē,

Orange A/S, Kopenhāgena (Dānija), ko pārstāv J. Ballings [*J. Balling*], *advokat*,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē.

* Tiesvedības valoda — angļu.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], tiesneši A. Ticano [*A. Tizzano*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] un E. Levits (referents),

ģenerāladvokāte V. Trstenjaka [*V. Trstenjak*],
sekretārs J. Svēdenborgs [*J. Swedenborg*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2007. gada 25. oktobra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2007. gada 29. novembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Savā apelācijas sūdzībā sabiedrība *Les Éditions Albert René Sàrl* (turpmāk tekstā — "apelācijas sūdzības iesniedzēja") lūdz atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2005. gada 27. oktobra spriedumu lietā T-336/03 *Éditions Albert René*/ITSB — *Orange* ("MOBILIX") (Krājums, II-4667. lpp.; turpmāk tekstā — "pārsūdzētais spriedums"), ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja tās prasību par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2003. gada 14. jūlija lēmumu lietā R 0559/2002-4 (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums")

saistībā ar apelācijas sūdzības iesniedzējas, agrākās preču zīmes "OBELIX" īpašnieces, iebildumiem pret vārdiska apzīmējuma "MOBILIX" kā Kopienas preču zīmes reģistrāciju.

Atbilstošās tiesību normas

2 Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1994. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 3288/94 (OV L 349, 83. lpp.; turpmāk tekstā — "Regula Nr. 40/94"), 8. pantā ar virsrakstu "Relatīvs atteikuma pamatojums" ir paredzēts:

"1. Ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi nereģistrē:

[..]

b) ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ pastāv iespēja maldināt sabiedrību tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme; iespēja maldināt ir asociāciju iespēja ar agrāko preču zīmi [ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ sabiedrībai tajā teritorijā, kurā ir aizsargāta agrākā preču zīme, pastāv to sajaukšanas iespēja; sajaukšanas iespēja ietver asociāciju iespēju ar agrāko preču zīmi].

2. Šā panta 1. punktā "agrākas preču zīmes" ir:

a) šādas preču zīmes ar pieteikuma iesniegšanas datumu, kas ir pirms Kopienas preču zīmes saņemšanas pieteikuma iesniegšanas datuma, ņemot vērā, ja vajadzīgs, prioritātes attiecībā uz šīm preču zīmēm:

i) Kopienas preču zīmes;

[..]

c) preču zīmes, kas Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumā vai, ja vajadzīgs, prasītās prioritātes datumā, kas attiecināma uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, ir labi [plaši] pazīstamas dalībvalstī tajā pašā nozīmē, kādā vārdi "labi [plaši] pazīstamas" ir lietoti Parīzes Konvencijas 6. *bis* pantā.

[..]

5. Turklāt, ja 2. punkta nozīmē agrākās preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi nereģistrē, ja tā ir identiska vai līdzīga agrākajai preču zīmei, un to reģistrē precēm vai pakalpojumiem, kas nav līdzīgi tiem, attiecībā uz kuriem ir reģistrēta agrākā preču zīme, ja, attiecībā uz agrāku Kopienas preču zīmi, tā ir Kopienā pazīstama [tai ir reputācija] un, attiecībā uz agrāku valsts preču zīmi, tā ir pazīstama [tai ir reputācija] attiecīgajā dalībvalstī, un ja pieteiktās preču zīmes izmantošanā bez pietiekama iemesla

varētu netaisnīgi gūt labumu no agrākās preču zīmes atšķirīguma vai atpazīstamības [atšķirtspējas vai reputācijas] vai tai kaitēt."

3 Šīs pašas regulas 63. pantā ar virsrakstu "Prasības Tiesā" ir noteikts:

"1. Pret Apelāciju padomes lēmumiem attiecībā uz apelācijām var celt prasības Tiesā.

2. Prasību var celt, pamatojoties uz nekompetenci, būtiska procesuāla pārkāpuma, Līguma vai šīs regulas pārkāpumu vai kāda tiesību akta pārkāpumu saistībā ar to piemērošanu, vai pilnvaru pārsniegšanu.

3. Tiesai ir piekritība anulēt vai grozīt apstrīdēto lēmumu.

4. Prasību var celt jebkura lietas izskatīšanas procesā Apelāciju padomē iesaistīta puse, ko nelabvēlīgi ietekmējis padomes lēmums.

[..]”

4 Regulas Nr. 40/94 74. pantā ar virsrakstu “Faktu pārbaude, ko Birojs veic pēc savas iniciatīvas” ir paredzēts:

“1. Lietas izskatīšanas procesa laikā [ITSB] izskata faktus pēc savas iniciatīvas, tomēr lietas izskatīšanas procesos, kas attiecas uz relatīvu pamatu reģistrācijas noraidīšanai, Birojs aprobežojas ar faktu, pierādījumu un argumentu [pamatu un prasību], ko puses iesniegušas, pārbaudi.

2. [ITSB] var neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko attiecīgās puses nav iesniegušas laicīgi.”

5 Saskaņā ar minētās regulas 76. panta, kura virsraksts ir “Pierādījumu iegūšana”, 1. punktu:

“Lietas izskatīšanas procesā [ITSB] pierādījumus sniedz vai iegūst:

[..]

b) lūdzot informāciju;

c) uzrādot dokumentus un lietiskos pierādījumus;

[..].”

6 Pirmās instances tiesas Reglamenta 135. panta 4. punktā ir paredzēts, ka lietas dalībnieki procesuālajā rakstā nevar mainīt Apelāciju padomē izskatītā strīda priekšmetu.

Prāvas priekšvēsture

7 1997. gada 7. novembrī *Orange A/S* (turpmāk tekstā — “*Orange*”) saskaņā ar Regulu Nr. 40/94 iesniedza ITSB vārdiska apzīmējuma “MOBILIX” kā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu.

8 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta šī reģistrācija, ietilpst 9., 16., 35., 37., 38. un 42. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija

Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:

— "telekomunikāciju, tostarp telefonijas, aparāti, instrumenti un iekārtas, tālruņi un mobilie tālruņi, tostarp antenas un paraboliskie uztvērēji, akumulatori un baterijas, transformatori un konvektori, kodētāji un dekoderi, kodētās kartes un kartes šifrēšanai, telefonu kartes, signalizēšanas un mācību aparāti un instrumenti, elektroniskās telefona grāmatas, visu iepriekš minēto preču daļas un piederumi (kas nav ietverti citās klasēs)", kas ietilpst 9. klasē;

— "telefonu kartes", kas ietilpst 16. klasē;

— "automātisko atbildētāju pakalpojumi (klientiem, kas uz laiku ir nepieejami), konsultācijas un palīdzības sniegšana komerciālās vadības un organizēšanas jomā, konsultācijas un palīdzības sniegšana komercdarījumu jomā", kas ietilpst 35. klasē;

— "tālruņu ierīkošana un remonts, ražošana, remonts, ierīkošana", kas ietilpst 37. klasē;

— "telekomunikācijas, tostarp informācija par telekomunikācijām, sakari ar telefona un telegrammu starpniecību, sakari ar datora monitora un mobilā tālruņa starpniecību, pārsūtīšana pa faksimilu, radioapraide un televīzijas apraide, tostarp izmantojot kabeļu televīziju un internetu, ziņojumu pārraide, ziņojumu pārraides aparātu noma, telekomunikāciju aparātu, tostarp telefonijas aparātu, noma", kas ietilpst 38. klasē;

— “zinātniska un industriāla izpēte, inženierija, tostarp telekomunikāciju infrastruktūras un iekārtu projektēšana, it īpaši telefonijas vajadzībām, datorprogrammēšana, datorprogrammatūras projektēšana, uzturēšana un atjaunināšana, datoru un datorprogrammu noma”, kas ietilpst 42. klasē.

9 Apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniedza iebildumus pret minēto reģistrācijas pieteikumu, norādot uz šādām agrāk reģistrētajām tiesībām attiecībā uz vārdu “OBELIX”:

— agrāk reģistrēta preču zīme, ko aizsargā 1996. gada 1. aprīļa Kopienas preču zīmes reģistrācija Nr. 16154 attiecībā uz šādām precēm un pakalpojumiem:

— “elektrotehniskie, elektroniskie, fotogrāfiskie, kinematogrāfiskie, optikas un mācību aparāti un instrumenti (izņemot projekcijas aparātus), kas ietilpst 9. klasē, elektroniskās spēles ar displeju vai bez tā, datori, programmu moduļi, datorprogrammas, kas ir ierakstītas uz datu nesējiem, it īpaši video spēles”, kas ietilpst 9. klasē;

— “papīrs; kartons, preces no šiem materiāliem, iespiedprodukcija (kas ietilpst 16. klasē), žurnāli un laikraksti, grāmatas; grāmatsiešanas materiāli (diegi, audekls un audumi grāmatsiešanas vajadzībām); fotogrāfijas; rakstāmlietas, līmvielas (attiecībā uz rakstāmlietām un iespiedprodukciju); materiāli mākslinieciem (materiāli zīmēšanai, krāsošanai un veidošanai); otas; rakstāmmašīnas un biroja preces (izņemot mēbeles), biroja mašīnas un aparāti (kas ietilpst 16. klasē); apmācības un mācību materiāli (kas nav aparāti); plastmasas materiāli iesaiņošanas vajadzībām, kas nav ietverti citās klasēs; spēļu kārtis; iespiedburti; klišejas”, kas ietilpst 16. klasē;

— “spēles, rotaļlietas; vingrošanas un sporta preces (kas ietilpst 28. klasē); Ziemassvētku eglīšu dekorācijas”, kas ietilpst 28. klasē;

— “tirgvedība un reklāma”, kas ietilpst 35. klasē;

— “filmu pārraide, filmu producēšana, filmu noma; grāmatu un laikrakstu publicēšana; izglītošana un izklaide; gadatirgu un izstāžu organizēšana; sabiedriskie pasākumi, atrakciju parku darbības, muzikālo izrāžu un tiešraides konferenču producēšana; arhitektūras atdarinājumu izstādes un vēsturiskas kultūras un folkloras izrādes”, kas ietilpst 41. klasē;

— “viesu izmitināšana un ēdināšana; fotogrāfijas; tulkojumi; autortiesību vadība un izmantošana; intelektuālā īpašuma izmantošana”, kas ietilpst 42. klasē.

— agrāka preču zīme, kas ir plaši pazīstama visās dalībvalstīs, attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 16., 28., 35., 41. un 42. klasē.

10 Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 6.–8. punktā ir sniegusi šādu kopsavilkumu par procesu ITSB:

"6 Savu iebildumu pamatojumā prasītāja norāda sajaukšanas iespējas esamību Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 2. punkta izpratnē.

7 Ar 2002. gada 30. maija lēmumu Iebildumu nodaļa noraidīja iebildumus un atļāva turpināt [..] reģistrācijas procedūru. Konstatējot, ka agrākās preču zīmes plašā pazīstamība nav pārliecinoši pierādīta, Iebildumu nodaļa nolēma, ka kopumā preču zīmes nav līdzīgas. Pastāv zināma fonētiskā līdzība, bet to kompensē preču zīmju vizuālais aspekts un, precīzāk, ļoti atšķirīgie jēdzieni, ko tās apzīmē [..]. Turklāt agrākā reģistrācija drīzāk ir identificējama ar slavenu multiplikācijas filmu, kas to no konceptuālā viedokļa vēl vairāk nošķir no reģistrācijai pieteiktās preču zīmes.

8 Pēc prasītājas [..] celtās prasības [iesniegtās apelācijas sūdzības] Apelāciju ceturtā padome pieņēma [apstrīdēto lēmumu]. Tā daļēji atcēla Iebildumu nodaļas lēmumu. Apelāciju padome, pirmkārt, precizēja, ka iebildumi bija jāuzskata kā pamatoti tikai attiecībā uz sajaukšanas iespēju. Otrkārt, tā norādīja, ka bija iespējams uztvert noteiktu līdzību starp preču zīmēm. Kas attiecas uz preču un pakalpojumu salīdzināšanu, Apelāciju padome uzskatīja, ka "signālu un ierakstu [apmācības] aparāti un instrumenti" Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā un "optikas un apmācības aparāti un instrumenti" agrākajā reģistrācijā, kas ietilpst 9. klasē, ir līdzīgi. Pie tāda paša secinājuma tā nonāca attiecībā uz 35. klasē ietilpstošajiem, ar reģistrācijai pieteikto Kopienas preču zīmi apzīmētajiem pakalpojumiem — "konsultācijas un palīdzības sniegšana komerciālās vadības un organizēšanas jomā, konsultācijas un palīdzības sniegšana komercdarījumu jomā" un ar agrāko reģistrāciju apzīmētajiem "mārketingu un reklāmu". Apelāciju padome konstatēja, ka, ņemot vērā līdzības pakāpi starp attiecīgajiem apzīmējumiem, no vienas puses, un starp konkrētajām precēm un pakalpojumiem, no otras puses, konkrētās sabiedrības daļas apziņā pastāv sajaukšanas iespēja. Tātad tā noraidīja reģistrācijai

pieteikto Kopienas preču zīmi attiecībā uz [šīm precēm un pakalpojumiem] un pieņēma attiecībā uz pārējām precēm un pakalpojumiem."

Prasība Pirmās instances tiesā un pārsūdzētais spriedums

11 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2003. gada 1. oktobrī, prasītāja [apelācijas sūdzības iesniedzēja] lūdza atcelt apstrīdēto lēmumu, izvirzot trīs pamatus, kas balstīti, pirmkārt, uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 2. punkta pārkāpumu, otrkārt, uz minētās regulas 8. panta 5. punkta pārkāpumu un, treškārt, uz šīs pašas regulas 74. panta pārkāpumu.

12 Tiesas sēdē prasītāja [apelācijas sūdzības iesniedzēja] pakārtoti lūdza nodot lietu atpakaļ ITSB Apelāciju ceturtajai padomei, lai tā varētu pierādīt savas preču zīmes "reputāciju" Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta izpratnē.

13 Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 15. un 16. punktā vispirms izskatīja jautājumu par piecu dokumentu, kas pievienoti prasības pieteikumam, lai pierādītu vārdiska apzīmējuma "OBELIX" plašo pazīstamību, pieņemamību. Konstatējusi, ka šie dokumenti nav bijuši iesniegti procesā ITSB, Pirmās instances tiesa tos atzina par nepieņemamiem, jo to pieņemšana būtu pretrunā Pirmās instances tiesas Reglamenta 135. panta 4. punktam.

14 Turpinājumā Pirmās instances tiesa, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 63. un 74. pantu, kā arī uz tās Reglamenta 135. pantu, atzina par nepieņemamu pamatu, kas balstīts uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta pārkāpumu.

15 Cita starpā Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 20. punktā uzsvēra, ka procesā Apelāciju padomē prasītāja nevienā brīdī nav lūgusi minētā 8. panta 5. punkta iespējamo piemērošanu un ka līdz ar to Apelāciju padome to nav vērtējusi. Pirmās instances tiesa konstatēja, ka, lai gan prasītāja savos iebildumos attiecībā uz reģistrācijai pieteikto preču zīmi un procesā minētajā Apelāciju padomē ir norādījusi savas agrākās preču zīmes reputāciju, tas bija tikai minētās regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta kontekstā, proti, lai pamatotu sajaukšanas iespējas esamību konkrētās sabiedrības daļas apziņā.

16 Visbeidzot, Pirmās instances tiesa atbilstoši tās Reglamenta 44. panta 1. punktam atzina par nepieņemamu to prasījumu daļu, kas tika iesniegta tiesas sēdē.

17 Aplūkojot lietu pēc būtības, Pirmās instances tiesā pārsūdzētā sprieduma 32.–36. punktā izskatīja jautājumu par tā pamata pamatotību, kas saistīts ar Regulas Nr. 40/94 74. panta pārkāpumu un saskaņā ar kuru, tā kā *Orange* nav to apstrīdējusi, Apelāciju Padomei būtu bijis jābalstās uz principu, ka preču zīmei "OBELIX" bija reputācija.

18 Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 34. punktā nosprieda, ka Regulas Nr. 40/94 74. pantu nevar interpretēt tādējādi, ka ITSB ir pienākums uzskatīt par pierādītiem punktus [faktus], ko norādījis kāds no lietas dalībniekiem un ko nav apstrīdējis otrs procesa dalībnieks.

19 Turpinājumā Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 35. punktā konstatēja, ka šajā lietā ne Iebildumu nodaļa, ne Apelāciju padome nav uzskatījusi, ka prasītāja ar faktiem vai pierādījumiem bija pārliecinoši pamatojusi savu juridisko vērtējumu, proti, nereģistrēta apzīmējuma pazīstamību un reģistrēta apzīmējuma paaugstināto atšķirtspēju. Tādēļ pārsūdzētā sprieduma 36. punktā Pirmās instances tiesa atzina šo pamatu par nepamatotu.

20 Pārsūdzētā sprieduma 53.–88. punktā Pirmās instances tiesa vērtēja prasītājas izvirzīto pamatu, kas saistīts ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 2. punkta pārkāpumu.

21 Saistībā ar attiecīgo preču un pakalpojumu līdzību Pirmās instances tiesa noraidīja prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru visas Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā minētās preces, kas ietilpst 9. un 16. klasē, ietver preču, uz kurām attiecas agrākā preču zīme, būtiskas sastāvdaļas, pārsūdzētā sprieduma 61. punktā norādot, ka tas fakts vien, ka konkrētā prece tiek izmantota kā kādas citas preces detaļa, aprīkojums vai sastāvdaļa, pats par sevi nav pietiekams, lai tiktu pierādīts, ka gala preces, kas ietver šīs sastāvdaļas, ir līdzīgas, jo cita starpā to raksturs, mērķis [funkcionālais uzdevums] un attiecīgie klienti var būt dažādi. Turklāt pārsūdzētā sprieduma 63. punktā Pirmās instances tiesa norādīja, ka prasītāja nevar izmantot ar agrāko reģistrāciju paredzēto preču un pakalpojumu saraksta plašo formulējumu kā argumentu, kas ļautu konstatēt ļoti lielu līdzību, nedz arī *a fortiori* identiskumu ar reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm.

22 Tāpat Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 66.–70. punktā noraidīja prasītājas argumentus par to, ka Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā paredzētie pakalpojumi, kas ietilpst 35., 37., 38. un 42. klasē, ir līdzīgi pakalpojumiem, ko aizsargā agrākā preču zīme, tomēr atzīstot vienu izņēmumu. Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka "pastāv līdzība starp Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā minēto "datoru un datorprogrammu nomu" (42. klase) un prasītājas "datoriem" un "datorprogrammām, kas ierakstītas uz datu nesējiem" (9. klase), saistībā ar to papildinošo raksturu".

23 Saistībā ar attiecīgo apzīmējumu salīdzinājumu Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 75. un 76. punktā it īpaši uzskatīja, ka, lai gan abiem apzīmējumiem ir kopīga burtu "OB" kombinācija un galotne "-LIX", tām piemīt noteikts skaits ievērojamu vizuālo atšķirību, kā, piemēram, burtiem "OB" sekojošie burti, vārdu sākuma burti un to garums. Atgādinājusi, ka patērētāja uzmanība ir vērsta galvenokārt uz vārda sākuma

daļu, Pirmās instances tiesa secināja, ka "attiecīgie apzīmējumi nav vizuāli līdzīgi vai ka tiem [labākajā gadījumā piemīt] vāja vizuālā līdzība".

24 Pēc minēto apzīmējumu fonētiskā salīdzinājuma Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 77. un 78. punktā secināja, ka šajā ziņā tiem piemīt zināma līdzība.

25 Attiecībā uz konceptuālo salīdzinājumu Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 79. punktā konstatēja, ka, lai gan vārds "OBELIX" tika reģistrēts kā vārdiska preču zīme, vidusmēra sabiedrības daļa to viegli identificē kā populāru komiksu sērijas personāžu un tas padara sabiedrības daļas apziņā diezgan neiespējamu jebkādu konceptuālo sajaukšanu ar vairāk vai mazāk līdzīgiem vārdiem.

26 Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 80. un 81. punktā secināja, ka, tā kā vārdiskajam apzīmējumam "OBELIX" no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa ir skaidra un specifiska nozīme un līdz ar to šī sabiedrības daļa spēj to acumirklī uztvert, konceptuālās atšķirības, kas šķir attiecīgos apzīmējumus, ir tādas, kas neitralizē minēto apzīmējumu fonētisko līdzību, kā arī iespējamo vizuālo līdzību.

27 Attiecībā uz sajaukšanas iespēju Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 82. punktā norādīja, ka "atšķirības starp attiecīgajiem apzīmējumiem ir pietiekamas, lai novērstu [izslēgtu] sajaukšanas iespēju no mērķa sabiedrības daļas uztveres viedokļa, [jo šāda iespējamība paredz, ka kumulatīvi pastāv pietiekami augsta attiecīgo preču zīmju līdzības pakāpe un ar šīm preču zīmēm apzīmēto preču un pakalpojumu līdzības pakāpe]".

28 Tādēļ Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 83. un 84. punktā secināja, ka Apelāciju padomes vērtējums par agrākās preču zīmes atšķirtspēju, kā arī prasītājas apgalvojumi par šīs preču zīmes reputāciju nekādi neietekmē Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanu šajā lietā.

29 Visbeidzot, pārsūdzētā sprieduma 85. punktā Pirmās instances tiesa, konstatējot, ka prasītāja nevar pamatoties uz ekskluzīvām tiesībām attiecībā uz izskaņas "-ix" izmantošanu, noraidīja tās argumentu, saskaņā ar kuru minētās izskaņas dēļ būtu pilnīgi iedomājami, ka vārds "mobilix" neuzkrītoši iekļaujas preču zīmju saimē, ko veido sērijas "Astérix" personāži, un ka tas tiktu saprasts kā vārda "obelix" atvasinājums.

30 Tādējādi konstatējusi, ka nav īstenojušies vajadzīgie nosacījumi, lai piemērotu Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, un ka tātad nepastāv sajaukšanas iespēja starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un agrāko preču zīmi, Pirmās instances tiesa noraidīja prasītājas celto prasību.

Par apelācijas sūdzību

31 Savā apelācijas sūdzībā, kuras pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza sešus pamatus, tā lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu un apstrīdēto lēmumu, noraidīt vārdiska apzīmējuma "MOBILIX" reģistrācijas pieteikumu Nr. 671 396 attiecībā uz visām reģistrācijai pieteiktajām precēm un pakalpojumiem un piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar procesu Pirmās instances tiesā un Tiesā. Pakārtoti apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu un nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Pirmās instances tiesā.

32 ITSB lūdz noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par pirmo pamatu — Regulas Nr. 40/94 63. panta un Kopienu administratīvo un procesuālo tiesību normu pārkāpumu (reformatio in pejus)

Lietas dalībnieku argumenti

33 Ar savu pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 63. pantu, kā arī, pārkāpjot Kopienu administratīvo un procesuālo tiesību normas, ir veikusi *reformatio in pejus*, pretēji apstrīdētajam lēmumam un par sliktu prasītājai secinot, ka attiecīgie apzīmējumi nav līdzīgi, lai gan jautājums par to līdzību nebija Pirmās instances tiesā izskatāmā strīda priekšmeta daļa, un tātad tā izskatīšana nebija Pirmās instances tiesas kompetencē.

34 Atbilstoši Regulas Nr. 40/94 63. panta 4. punktam apelācijas sūdzības iesniedzēja esot apstrīdējusi apstrīdēto lēmumu tikai tiktāl, ciktāl ar to netika apmierināti tās prasījumi, un tādējādi tā esot apstrīdējusi tikai Apelāciju padomes atteikumu izskatīt iebildumus, ievērojot Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punktu, ņemt vērā preču zīmes "OBELIX" atšķirtspēju un reputāciju, kā arī tās secinājumu par preču un pakalpojumu, kas apzīmēti ar strīdīgajām zīmēm, līdzības neesamību.

35 Savukārt ne apelācijas sūdzības iesniedzēja, ne *Orange*, otra procesa minētajā apelāciju padomē dalībniece, neesot apstrīdējušas Pirmās instances tiesā Apelācijas padomes vērtējumu attiecībā uz attiecīgo apzīmējumu līdzību. Lai gan ITSB nav pienākuma

sistemātiski aizstāvēt apstrīdēto lēmumu, tam nav pilnvaru grozīt Pirmās instances tiesā izskatāmā strīda priekšmetu, nelabvēlīgi ietekmējot apelācijas sūdzības iesniedzēju.

36 ITSB apgalvo, ka, tā kā apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīdēja Apelāciju padomes secinājumus par sajaukšanas iespēju un tā kā attiecīgo apzīmējumu līdzība ir viens no šo secinājumu elementiem, Pirmās instances tiesai bija obligāti jāizskata Apelāciju padomes vērtējums saistībā ar šo apzīmējumu salīdzinājumu, lai pārbaudītu Apelāciju padomes secinājumu tiesiskumu saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Līdz ar to Pirmās instances tiesas kompetencē esot bijis veikt minēto apzīmējumu līdzības vērtējumu.

37 Attiecībā uz *reformatio in pejus* aizlieguma principa pārkāpumu ITSB norāda, ka, tā kā Pirmās instances tiesa nav grozījusi apstrīdēto lēmumu, ar kuru Apelāciju padome bija daļēji apmierinājusi iebildumus, apelācijas sūdzības iesniedzējai nebija radīts mazāk labvēlīgs stāvoklis nekā tas, kādā tā bija pirms tās prasības pieteikuma iesniegšanas Pirmās instances tiesai.

Tiesas vērtējums

38 Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 63. panta 2. punktu Pirmās instances tiesas uzdevums ir izvērtēt ITSB Apelāciju padomju lēmumu tiesiskumu, pārbaudot Kopienu tiesību piemērošanu, ko veica šīs padomes, cita starpā ņemot vērā faktus, kas šīm padomēm bija iesniegti (šajā sakarā skat. 2007. gada 4. oktobra spriedumu lietā C-311/05 P *Naipes Heraclio Fournier*/ITSB, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).

39 Tātad, ievērojot Regulas Nr. 40/94 63. pantā noteiktās robežas atbilstoši Tiesas interpretācijai, Pirmās instances tiesa var veikt pilnīgu ITSB Apelāciju padomju lēmumu tiesiskuma pārbaudi, vajadzības gadījumā pārbaudot, vai šīs padomes ir veikušas pareizu strīda faktu juridisko kvalifikāciju (šajā sakarā skat. iepriekš minēto

spriedumu lietā *Naipes Heraclio Fournier*/ITSB, 39. punkts) vai arī vai minētajām padomēm iesniegto faktu novērtējumā nav pieļautas kļūdas.

40 Ir jāatzīmē, ka Pirmās instances tiesā apelācijas sūdzības iesniedzēja norādīja, ka ITSB Apelāciju ceturtā padome esot pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 2. punktu.

41 Šā pamata ietvaros, pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirzīja jautājumu par attiecīgo apzīmējumu līdzību. It īpaši, kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 8. un 47.–49. punkta, lai gan minētā Apelāciju padome bija konstatējusi noteiktu [zināmu] līdzību starp šiem apzīmējumiem, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka patiesībā tie ir ļoti līdzīgi, lai panāktu konstatējumu, ka līdzība ir stiprāka, nekā to atzinusi Apelāciju padome.

42 Līdz ar to, kā norādīts arī ģenerāladvokātes secinājumu 41. punktā, apelācijas sūdzības iesniedzēja pati ir iekļāvusi jautājumu par attiecīgo apzīmējumu līdzību Pirmās instances tiesā izskatāmā strīda priekšmetā.

43 Otrkārt, saistībā ar sajaukšanas iespēju apelācijas sūdzība iesniedzēja arī norādīja, ka, ja ņem vērā savstarpējo saistību starp preču līdzību, apzīmējumu līdzību un agrākās preču zīmes atšķirtspēju, atšķirības starp apzīmējumiem identisko preču un pakalpojumu jomā un — lielā mērā — līdzīgo preču un pakalpojumu jomā nav pietiekamas, lai novērstu fonētisku sajaukšanu agrākas preču zīmes pazīstamības dēļ.

44 Šajā sakarā ir jānorāda, ka, lai piemērotu Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, sajaukšanas iespējas priekšnoteikums ir tāds, ka vienlaicīgi pastāv gan reģistrācijai pieteiktās preču zīmes un agrākās preču zīmes identiskums vai līdzība, gan reģistrācijas pieteikumā minēto preču vai pakalpojumu identiskums vai līdzība tiem, attiecībā uz kuriem ir reģistrēta agrākā preču zīme. Šie nosacījumi ir kumulatīvi (skat. 2004. gada 12. oktobra spriedumu lietā C-106/03 P *Vedial*/ITSB, Krājums, I-9573. lpp., 51. punkts, kā arī 2007. gada 13. septembra spriedumu lietā C-234/06 P *Ponte Finanziaria*/ITSB un *F.M.G. Textiles* (iepriekš *Marine Enterprise Projects*), Krājums, I-7333. lpp., 48. punkts).

45 Tātad sajaukšanas iespēja sabiedrības apziņā ir jāvērtē visaptveroši, ņemot vērā visus faktorus, kam ir nozīme konkrētajā lietā (2007. gada 15. marta spriedums lietā C-171/06 P *T.I.M.E. ART*/ITSB, 33. punkts).

46 Šis sajaukšanas iespējas visaptverošs vērtējums nozīmē noteiktu savstarpējo saistību starp vērā ņemamajiem faktoriem un it īpaši starp preču zīmju līdzību un to aptverto preču vai pakalpojumu līdzību. Tādējādi aptverto preču vai pakalpojumu nenozīmīgo līdzību var kompensēt preču zīmju augsta līdzības pakāpe un otrādi (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *T.I.M.E. ART*/ITSB, 35. punkts, un — saistībā ar Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmo direktīvu 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.) — 1998. gada 29. septembra spriedumu lietā C-39/97 *Canon*, *Recueil*, I-5507. lpp., 17. punkts, kā arī 1999. gada 22. jūnija spriedumu lietā C-342/97 *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, *Recueil*, I-3819. lpp., 19. punkts).

47 Tādējādi, tā kā apelācijas sūdzības iesniedzēja bija apstrīdējusi Apelāciju padomes vērtējumu par sajaukšanas iespēju, pamatojoties uz principu par savstarpējo saistību starp vērā ņemamajiem faktoriem un it īpaši starp preču zīmju līdzību un to aptverto preču vai pakalpojumu līdzību, Pirmās instances tiesas kompetencē bija pārbaudīt vērtējumu, ko minētā Apelācijas padome sniegusi attiecībā uz attiecīgo apzīmējumu līdzību.

48 Gadījumos, kad Pirmās instances tiesai ir jāpārbauda ITSB Apelāciju padomes lēmuma tiesiskums, tai nevar būt saistošs šīs padomes veiktais kļūdainais faktu vērtējums, jo šis vērtējums ir daļa no secinājumiem, kuru tiesiskums ir apstrīdēts Pirmās instances tiesā.

49 Visbeidzot, attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas minēto *reformatio in pejus* aizlieguma principu — pat ja pieņemtu, ka uz šādu principu varētu atsaukties ITSB Apelāciju padomes lēmumu tiesiskuma pārbaudes procesā, pietiek norādīt, ka, konstatējot sajaukšanas iespējas neesamību un noraidot apelācijas sūdzības iesniedzējas prasību, Pirmās instances tiesa atstāja spēkā apstrīdēto lēmumu. Līdz ar to saistībā ar apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to nav apmierināti apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi, pēc pārsūdzētā sprieduma tās tiesiskais stāvoklis nav mazāk labvēlīgs kā pirms prasības iesniegšanas.

50 No tā izriet, ka pirmais pamats ir noraidāms kā nepamatots.

Par otro pamatu — Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu

Par otrā pamata pirmo daļu

— Lietas dalībnieku argumenti

51 Ar otrā pamata pirmo daļu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa, veicot ar strīdīgajām preču zīmēm apzīmēto preču un pakalpojumu līdzības novērtēšanu, ir pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

52 Pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā esot piemērojusi nepareizu juridisku kritēriju, lai noteiktu, vai attiecīgās preces un pakalpojumi ir līdzīgi. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka to salīdzinājums būtu bijis jāveic, balstoties uz pieņēmumu, ka strīdīgās preču zīmes ir identiskas un ka agrākajai preču zīmei piemīt ļoti augsta atšķirtspēja vai tai ir noteikta reputācija.

53 Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd Pirmās instances tiesas izdarīto minēto preču un pakalpojumu līdzības novērtējuma saskanību un pamatotību.

54 Saistībā ar salīdzinājumu starp precēm, uz kurām attiecas preču zīme "MOBILIX" un kas ietilpst 9. un 16. klasē, un ar preču zīmi "Obelix " apzīmētajām precēm, kas ietilpst tajās pašās klasēs, apelācijas sūdzības iesniedzēja vispirms apgalvo, ka Pirmās instances tiesa esot veikusi acīmredzami kļūdainu šo preču sarakstu interpretāciju, tos sagrozot. Pārsūdzētā sprieduma 62. punktā ietvertie Pirmās instances tiesas apgalvojumi attiecībā uz šiem sarakstiem esot neprecīzi un pretrunā šiem pašiem preču sarakstiem, kā arī pašas Pirmās instances tiesas apgalvojumiem pārsūdzētā sprieduma 63. punktā.

55 Turpinājumā apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda uz pretrunu starp apgalvojumu, kas ietverts pārsūdzētā sprieduma 62. punktā tiesvedības valodā: "That list of goods and services is close to that which is claimed in the Community trade mark", un secinājumu, ka ar agrāko preču zīmi aizsargātās preces un ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertās preces nav līdzīgas.

56 Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 64. punktā apstiprinot Apelāciju padomes kļūdainu vērtējumu, ka Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā minētās preces, kas ietilpst 9. un 16. klasē, agrākās reģistrācijas laikā nebija ietvertas plaši formulētajā preču un pakalpojumu sarakstā. Tāpat Pirmās instances tiesa neesot sniegusi pietiekamu atbildi uz apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu, ka preču zīmes "MOBILIX" reģistrācijas pieteikumā minētās preces pieder pie "elektrotehniskajiem, elektroniskajiem aparātiem un instrumentiem", ko aptver preču zīme "OBELIX", un turklāt neesot izvērtējusi šo preču līdzību.

57 Saistībā ar Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādīto pakalpojumu, kas ietilpst 35., 37., 38. un 42. klasē, salīdzinājumu ar precēm, uz kurām attiecas preču zīme "OBELIX", Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 70. punktā konstatējot šo preču un pakalpojumu līdzības neesamību.

58 Pirmkārt, šāds konstatējums esot pretrunā Pirmās instances tiesas atzinumam pārsūdzētā sprieduma 68. punktā par to, ka preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītajiem pakalpojumiem, kas ietilpst 38. klasē, un pakalpojumiem, ko aizsargā agrākās tiesības un kas ietilpst 41. klasē, ir vāja līdzības pakāpe, un esot turklāt kļūdains, jo "filmu pārraides, filmu producēšanas, filmu nomas" pakalpojumi, kas ietilpst 41. klasē un uz ko attiecas agrākā preču zīme, ir līdzīgi "radioapraides un televīzijas apraides, tostarp izmantojot kabeļu televīziju un internetu," pakalpojumiem, ko piedāvāja *Orange*.

59 Otrkārt, saistībā ar preču, kas ietilpst 9. klasē un ko aizsargā preču zīme "OBELIX", un pakalpojumu, kas ietilpst 42. klasē un ir norādīti preču zīmes "MOBILIX" reģistrācijas pieteikumā, salīdzinājumu Pirmās instances tiesai būtu bijis jāsecina par līdzību starp "datoriem, programmu moduļiem, datorprogrammām, kas ir ierakstītas uz datu nesējiem" un "datorprogrammēšanas, datorprogrammatūras projektēšanas, uzturēšanas un atjaunināšanas" pakalpojumiem, un tā kļūdaini nav ņēmusi vērā, ka 9. klasē ietilpstošo "elektrotehnisko, elektronisko aparātu un instrumentu" ražošana obligāti paredz "izpētes un inženierijas" darbības — pakalpojumus, kas ietilpst 42. klasē.

60 Visbeidzot, Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 69. punktā norādot, ka Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums attiecas tikai uz dažāda veida telekomunikācijām un ka agrākā reģistrācija neietver nevienu darbību šajā sektorā. Turklāt Pirmās instances tiesa neesot pamatojusi ar faktiem vai pierādījumiem savu vērtējumu šajā pašā pārsūdzētā sprieduma punktā, saskaņā ar kuru atzīt līdzību visos gadījumos, kad agrākās tiesības attiecas uz datoriem un kad ar reģistrācijai pieteikto apzīmējumu apzīmētās preces vai pakalpojumi var tikt izmantoti saistībā ar datoriem, noteikti pārsniegtu aizsardzības, ko likumdevējs piešķīris preču zīmes īpašniekam, mērķi.

61 ITSB uzskata, ka ar saviem argumentiem, kuri attiecas uz preču un pakalpojumu, kas apzīmēti ar strīdīgajām preču zīmēm, līdzību, apelācijas sūdzības iesniedzēja mēģina apstrīdēt Pirmās instances tiesas veikto faktu vērtējumu, kas nav atļauts apelācijas procesā. Pirmās instances tiesa neesot sagrozījusi faktus vai pierādījumus, esot pareizi atveidojusi šo preču un pakalpojumu sarakstus un veikusi salīdzinošo novērtēšanu, pamatojoties uz tādiem kritērijiem kā minēto preču ražotāja tips vai izplatīšanas veids.

— Tiesas vērtējums

62 Pirmkārt, ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 preambulas septīto apsvērumu sajaukšanas iespēja, kuras novērtējums ir atkarīgs no vairākiem faktoriem un it īpaši no preču zīmes atpazīstamības tirgū, no asociācijām, ko var saistīt ar izmantoto vai reģistrēto apzīmējumu, no līdzības pakāpes starp preču zīmi un apzīmējumu un starp apzīmētajām precēm vai pakalpojumiem, saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu ir Kopienas preču zīmes piešķirtās aizsardzības īpašs priekšnosacījums.

63 Kā atgādināts šā sprieduma 46. punktā, sajaukšanas iespējas visaptverošs vērtējums nozīmē noteiktu savstarpējo saistību starp vērā ņemamajiem faktoriem un it īpaši starp preču zīmju līdzību un to aptverto preču vai pakalpojumu līdzību, un minēto preču vai pakalpojumu nenozīmīgo līdzību var kompensēt preču zīmju augsta līdzības pakāpe un otrādi.

64 Tāpēc Tiesa saistībā ar Direktīvas 89/104 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu, kas būtībā ir identisks Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam, ir nospriedusi, ka preču zīmes atšķirtspēja un it īpaši tās reputācija ir elementi, kas jāņem vērā, lai novērtētu, vai līdzība starp divu preču zīmju apzīmētajām precēm vai pakalpojumiem ir pietiekama, lai radītu sajaukšanas iespēju (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Canon*, 24. punkts).

65 Tomēr, lai izvērtētu minēto preču un pakalpojumu identiskuma vai līdzības esamību, kā Pirmās instances tiesa pareizi atgādināja pārsūdzētā sprieduma 59. punktā, ir jāņem vērā visi attiecīgie faktori, kas raksturo saikni starp šīm precēm vai šiem pakalpojumiem. Šie faktori it īpaši ietver to raksturu, funkcionālo uzdevumu, lietojumu, kā arī konkurējošo vai papildinošo raksturu (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Canon*, 23. punkts, un 2006. gada 11. maija spriedumu lietā C-416/04 P *Sunrider*/ITSB, Krājums, I-4237. lpp., 85. punkts).

66 Atbilstoši minētajai judikatūrai Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 61.–70. punktā salīdzināja ar strīdīgajām preču zīmēm apzīmētās preces un pakalpojumus, veicot sīku analīzi attiecībā uz saistību starp šīm precēm un pakalpojumiem.

67 Līdz ar to Pirmās instances tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, kad tā veica minēto preču un pakalpojumu salīdzināšanu, šajā sakarā nepamatojoties uz pieņēmumu, ka konfliktējošās preču zīmes ir identiskas un ka agrākajai preču zīmei piemīt atšķirtspēja.

68 Otrkārt, tā kā apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd to vērtējumu saskanību un pamatotību, ko Pirmās instances tiesa izdarījusi, veicot ar strīdīgajām preču zīmēm apzīmēto preču un pakalpojumu salīdzināšanu, ir jāatgādina, ka saskaņā ar EKL 225. panta 1. punktu un Tiesas Statūtu 58. panta pirmo daļu apelāciju sūdzību var iesniegt tikai par tiesību jautājumiem. Tikai Pirmās instances tiesas kompetencē ir konstatēt un vērtēt atbilstošos faktus, kā arī novērtēt pierādījumus. Tātad faktu un pierādījumu vērtējums, izņemot to sagrozīšanas gadījumus, nav tiesību jautājums, kas kā tāds būtu pakļauts pārbaudei Tiesā apelācijas procesa ietvaros (skat. cita starpā 2002. gada 19. septembra spriedumu lietā C-104/00 P *DVK*/ITSB, *Recueil*, I-7561. lpp., 22. punkts; 2006. gada 12. janvāra spriedumu lietā C-173/04 P *Deutsche SiSi-Werke*/ ITSB, Krājums, I-551. lpp., 35. punkts, un 2006. gada 22. jūnija spriedumu lietā C-25/05 P *Storck*/ITSB, Krājums, I-5719. lpp., 40. punkts).

69 Šādai faktu sagrozīšanai ir acīmredzami jāizriet no lietas materiāliem tādējādi, ka nav no jauna jānovērtē fakti un pierādījumi (skat. 1998. gada 28. maija spriedumu lietā C-8/95 P *New Holland Ford*/Komisija, *Recueil*, I-3175. lpp., 72. punkts; 2006. gada 6. aprīļa spriedumu lietā C-551/03 P *General Motors*/Komisija, Krājums, I-3173. lpp., 54. punkts, un 2006. gada 21. septembra spriedumu lietā C-167/04 P *JCB Service*/ Komisija, Krājums, I-8935. lpp., 108. punkts).

70 Izskatot 9. klasē ietilpstošo preču un pakalpojumu, uz ko attiecas agrākā reģistrācija, sarakstu, kas atkārtots pārsūdzētā sprieduma 5. punktā un šā sprieduma 9. punktā, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 62. punktā norādīja, ka "ar šīm tiesībām apzīmētās jomas ir foto, kino, optika, apmācība un videospēles".

71 Attiecībā uz 9. un 16. klasē ietilpstošo preču un pakalpojumu sarakstu, kas minēts Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā un kas atkārtots pārsūdzētā sprieduma 3. punktā un šā sprieduma 8. punktā, Pirmās instances tiesa šajā pašā 62. punktā konstatēja, ka joma, uz kuru attiecas minētais reģistrācijas pieteikums, gandrīz ekskluzīvā veidā ir visu veidu telekomunikācijas.

72 Nav acīmredzami secināms, ka Pirmās instances tiesas veiktajā ar strīdīgajām preču zīmēm apzīmēto preču un pakalpojumu saraksta analīzē būtu pieļautas būtiskas neprecizitātes vai ka Pirmās instances tiesa nebūtu bijusi tiesīga pamatot apelācijas sūdzības iesniedzējas apstrīdētos vērtējumus ar šiem sarakstiem.

73 Līdz ar to apelācijas sūdzības iesniedzējas arguments, ka Pirmās instances tiesa esot sagrozījusi minēto sarakstu saturu, ir noraidāms kā nepamatots.

74 Saistībā ar norādīto pretrunu starp apgalvojumu, kas ietverts pārsūdzētā sprieduma 62. punktā tiesvedības valodā: "That list of goods and services is close to that which is claimed in the Community trade mark", un secinājumu, ka ar agrāko preču zīmi aizsargātās preces un ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertās preces nav līdzīgas, ir jāatgādina, ka tas, vai Pirmās instances tiesas sprieduma pamatojums ir pretrunīgs vai nepietiekams, ir tiesību jautājums, ko var izvirzīt apelācijas tiesvedībā (skat. 1998. gada 7. maija spriedumu lietā C-401/96 P *Somaco*/Komisija, *Recueil*, I-2587. lpp., 53. punkts; 2001. gada 13. decembra spriedumu lietā C-446/00 P *Cubero Vermurie*/Komisija, *Recueil*, I-10315. lpp., 20. punkts, un 2007. gada 8. februāra spriedumu lietā C-3/06 P *Groupe Danone*/Komisija, Krājums, I-1331. lpp., 45. punkts).

75 Šajā sakarā ir jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 62. punkta mērķis ir sniegt vērtējumu attiecīgi par preču un pakalpojumu, uz ko attiecas agrākā reģistrācija, saraksta un preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādīto preču un pakalpojumu saraksta piemērošanas jomu.

76 No šā mērķa, kā arī no pārsūdzētā sprieduma 62. punkta satura izriet, ka konstatējumam tiesvedības valodā "That list of goods and services is close to that which is claimed in the Community trade mark" būtu bijis jābūt tādā redakcijā, kas atspoguļotu šādu nozīmi:

"Šis preču un pakalpojumu saraksts ir jāsalīdzina ar to, kas norādīts Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā."

77 Tomēr šī redakcionālā kļūda neietekmē pārsūdzētā sprieduma motīvu saskanību, jo konstatējumi, ko Pirmās instances tiesa ir veikusi minētā sprieduma 62. punktā attiecībā uz preču un pakalpojumu, kas aptverti ar strīdīgajām preču zīmēm, sarakstiem, nav pretrunā secinājumiem, ko Pirmās instances tiesa izdarījusi no minētajiem konstatējumiem minētā sprieduma 63. un 64. punktā.

78 Līdz ar to redakcionālā kļūda, uz ko norādījusi apelācijas sūdzības iesniedzēja, nav uzskatāma par kļūdu pamatojumā, kas varētu būt iemesls pārsūdzētā sprieduma atcelšanai šajā jautājumā (skat. 1994. gada 2. jūnija spriedumu lietā C-326/91 P *de Compte*/Parlaments, *Recueil*, I-2091. lpp., 96. punkts).

79 Visbeidzot, attiecībā uz pārējiem argumentiem, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirzījusi otrā pamata pirmās daļas ietvaros, ir jāatzīst, ka, lai gan tā formāli norāda uz vērtējuma vai pamatojuma kļūdām, apelācijas sūdzības iesniedzēja būtībā mēģina apstrīdēt Pirmās instances tiesas sniegto faktu vērtējumu.

80 Kā atgādināts šā sprieduma 68. punktā, faktu un pierādījumu vērtējums, izņemot to sagrozīšanas gadījumus, nav tiesību jautājums, kas kā tāds būtu pakļauts pārbaudei Tiesā apelācijas ietvaros.

81 Tādējādi otrā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā daļēji nepamatota un daļēji nepieņemama.

Par otrā pamata otro daļu

— Lietas dalībnieku argumenti

82 Otra pamata otrajā daļā, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza pakārtoti pirmajam pamatam, tā apgalvo, ka Pirmās instances tiesa esot pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, secinot, ka strīdīgās preču zīmes ir atšķirīgas.

83 Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Pirmās instances tiesa neesot piemērojusi pareizus juridiskos kritērijus, lai novērtētu šo preču zīmju līdzību, bet gan ir veikusi novērtēšanu mehāniskā veidā, neņemot vērā salīdzināšanas mērķi.

84 Attiecībā uz vizuālo līdzību Pirmās instances tiesa esot patvaļīgi uzsvērusi minēto preču zīmju atšķirības, lai gan saskaņā ar preču zīmju tiesību vispārējiem principiem kopīgie elementi parasti ir svarīgāki nekā atšķirīgie.

85 Turklāt pārsūdzētā sprieduma 75. punktā Pirmās instances tiesa neesot ņēmusi vēra savu judikatūru, kas izriet no 2003. gada 14. oktobra sprieduma lietā T-292/01 *Phillips-Van Heusen*/ITSB — *Pash Textilvertrieb und Einzelhandel* ("BASS") (*Recueil*, II-4335. lpp., 50. punkts), saskaņā ar kuru sabiedrības uzmanība ir vērsta uz vārdiskas preču zīmes pirmajiem burtiem vismaz ar tādu pašu intensitāti kā uz burtiem šādas preču zīmes vidū.

86 Fonētiskās līdzības, kā arī konceptuālās līdzības novērtējumi, ko Pirmās instances tiesa veikusi pārsūdzētā sprieduma 77.–79. punktā, esot kļūdaini, jo tie apelācijas sūdzības iesniedzējas ieskatā nav pamatoti ar Pirmās instances tiesai iesniegtajiem faktiem.

87 Turklāt Pirmās instances tiesas argumentācija pārsūdzētā sprieduma 79. punktā pārkāpjot principu, saskaņā ar kuru — jo plašāk ir pazīstama agrākā preču zīme vai augstāka ir tās atšķirtspēja, jo lielāka ir sajaukšanas iespēja.

88 Tāpat apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 80.–82. punktā piemēroja tā saukto "neitralizācijas" teoriju, jo šī teorija esot piemērojama tikai sajaukšanas iespējas galīgas novērtēšanas stadijā, taču nav piemērojama gadījumā, ja konfliktējošas preču zīmes ir vai nu vizuāli, vai fonētiski, vai arī vizuāli un fonētiski līdzīgas.

89 Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Pirmās instances tiesa esot pārpratusi tās izvirzīto argumentu, pārsūdzētā sprieduma 85. punktā norādot, ka tā atsaucās uz ekskluzīvām tiesībām izmantot izskaņu "-ix", lai gan apelācijas sūdzības iesniedzēja bija norādījusi, ka tai pieder tādu preču zīmju saime, kuras izveidotas līdzīgi preču zīmei "MOBILIX". Preču zīmju saimes esamība parasti ir uzskatāma par atsevišķu sajaukšanas iespējas pamatu, pat ja nav fonētiskās un vizuālās līdzības.

90 ITSB uzskata, ka no apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītajiem argumentiem vienīgais tiesību jautājums ir tas, vai pārsūdzētā sprieduma 81. punktā Pirmās instances tiesa varēja tiesiski secināt, ka konceptuālās atšķirības, kas šķir attiecīgos apzīmējumus, ir tādas, kas neitralizē esošo fonētisko un vizuālo līdzību. Pirmās instances tiesa esot pareizi izvērtējusi visus elementus, kas atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai ir jāņem vērā, lai veiktu sajaukšanas iespējas visaptverošu vērtējumu.

— Tiesas vērtējums

91 Pirmkārt, par argumentu, saskaņā ar kuru Pirmās instances tiesa, veicot divu attiecīgo apzīmējumu vizuālo salīdzināšanu, esot uzsvērusi to atšķirības tā vietā, lai meklētu to līdzību, pietiek atzīt, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja tiecas apstrīdēt Pirmās instances tiesas sniegto faktu vērtējumu, kas atbilstoši šā sprieduma 68. punktā atgādinātajai

judikatūrai, izņemot faktu vai pierādījumu sagrozīšanas gadījumus, nav tiesību jautājums, kas kā tāds būtu pakļauts pārbaudei Tiesā apelācijas procesa ietvaros.

92 Otrkārt, attiecībā uz apgalvojumu, ka Pirmās instances tiesa neesot ņēmusi vērā savu judikatūru, atzīstot, ka parasti patērētāja uzmanība ir vērsta galvenokārt uz vārda sākuma daļu, pietiek norādīt, ka, no vienas puses, minētais atzinums nav pretrunā tam, uz ko norādījusi apelācijas sūdzības iesniedzēja, un, no otras puses, Pirmās instances tiesa, nemaz nepasludinot šādu noteikumu par absolūtu principu, aprobežojās ar konstatējumu, ka tas tā bija aplūkojamajā lietā. Šis faktiska rakstura vērtējums tāpat nevar tikt pakļauts pārbaudei Tiesā apelācijas procesa ietvaros.

93 Tāpat ir jānorāda, treškārt, ka, apgalvojot, ka fonētiskās līdzības un konceptuālās līdzības novērtējumi, ko Pirmās instances tiesa veikusi pārsūdzētā sprieduma 77.–79. punktā, esot kļūdaini, jo tie neesot pamatoti ar Pirmās instances tiesai iesniegtajiem faktiem, apelācijas sūdzības iesniedzēja mēģina panākt, lai Tiesa aizstātu Pirmās instances tiesas veikto faktu vērtējumu ar savējo.

94 Tā kā nav apgalvots, ka pēdējā minētā tiesa būtu sagrozījusi faktus un pierādījumus, to vērtējums neietilpst Tiesas kompetencē.

95 Ceturtkārt, ir svarīgi norādīt, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja pamatojas uz nepareizu pārsūdzētā sprieduma interpretāciju, apgalvojot, ka ar Pirmās instances tiesas

argumentāciju minētā sprieduma 79. punktā tiek pārkāpts preču zīmju tiesību princips, saskaņā ar kuru — jo plašāk ir pazīstama agrākā preču zīme vai augstāka ir tās atšķirtspēja, jo lielāka ir sajaukšanas iespēja.

96 Minētajā 79. punktā Pirmās instances tiesa tikai konstatēja — ar faktu vērtējumu, kuru pārbaudīt nav Tiesas kompetencē, — ka apzīmējums "OBELIX" ietver atsauci uz slavenu multiplikāciju filmas personāžu un līdz ar to konceptuāli atšķiras no apzīmējuma "MOBILIX", un tātad tā neizteica viedokli par preču zīmes "OBELIX" atpazīstamību.

97 Piektkārt, ciktāl apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Pirmās instances tiesai tā sauktās "neitralizācijas" teorijas piemērošanu, ir jānorāda, ka Pirmās instances tiesa pārbaudīja visus elementus, kas atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai ir jāņem vērā, lai veiktu sajaukšanas iespējas visaptverošu vērtējumu.

98 No judikatūras izriet, ka sajaukšanas iespējas visaptverošais vērtējums nozīmē, ka starp diviem apzīmējumiem pastāvošās konceptuālās atšķirības var neitralizēt to fonētisko un vizuālo līdzību, ja vien vismaz vienam no šiem apzīmējumiem konkrētās sabiedrības daļas uztverē ir tik skaidra un noteikta nozīme, ka šī sabiedrība to ir spējīga tieši uztvert (šajā sakarā skat. 2006. gada 12. janvāra spriedumu lietā C-361/04 P *Ruiz-Picasso* u.c./ITSB, Krājums, I-643. lpp., 20. punkts, kā arī 2006. gada 23. marta spriedumu lietā C-206/04 P *Mühlens*/ITSB, Krājums, I-2717. lpp., 35. punkts).

99 Līdz ar to nevar pārmest Pirmās instances tiesai to, ka tā piemērojusi minēto neitralizācijas teoriju pārsūdzētā sprieduma 81. punktā.

100 Visbeidzot, sestkārt, runājot par apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu saistībā ar to, ka tai pieder tādu preču zīmju saime, kurās izmantota izskaņa "-ix", ir jānorāda, ka, lai gan apelācijas sūdzības iesniedzēja minēja vairākas agrākās preču zīmes, kuras tās ieskatā ietilpstot minētajā saimē, tā bija pamatojusi savus iebildumus vienīgi ar agrāko preču zīmi "OBELIX".

101 Taču, lai novērtētu sajaukšanas iespējas esamību, tieši gadījumā, kad iebildumi ir pamatoti ar vairāku tādu preču zīmju pastāvēšanu, kurām ir kopējas iezīmes, kas tās ļauj uzskatīt par preču zīmju "saimes" vai "sērijas" daļu, jāņem vērā, ka preču zīmju "saimes" vai "sērijas" gadījumā šāda sajaukšanas iespēja īpaši izriet no iespējas, ka patērētājs var kļūdīties attiecībā uz to preču vai pakalpojumu izcelsmi, kurus aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, un kļūdaini uzskatīt, ka tā ir šīs "saimes" vai "sērijas" daļa (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Ponte Finanziaria*/ITSB un *F.M.G. Textiles* (iepriekš — *Marine Enterprise Projects*), 62. un 63. punkts).

102 Tātad, ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, otrā pamata otrā daļa ir jānoraida kā daļēji nepieņemama un daļēji nepamatota.

Par trešo pamatu — Regulas Nr. 40/94 74. panta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

103 Pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā esot pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 74. pantu, pārsūdzētā sprieduma 36. punktā noraidot tās apgalvojumu, saskaņā ar kuru Apelāciju padomei būtu bijis jāatzīst, ka preču zīme

"OBELIX" ir plaši pazīstama, tai piemīt ļoti augsta atšķirtspēja un ka tai ir reputācija, ņemot vērā, ka otra procesa Apelāciju padomē dalībniece nekādā veidā nebija apstrīdējusi šos faktus.

104 Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka ir jānošķir, no vienas puses, situācija, kurā *Orange* nebūtu piedalījusies iebildumu procesā Apelāciju padomē — tad ITSB varētu pieņemt savu lēmumu, pamatojoties tikai uz apelācijas sūdzības iesniedzējas, kas procesā bija iebildumu iesniedzēja, sniegtajiem pierādījumiem, un, no otras puses, situācija, kurā *Orange* būtu piedalījusies šādā procesā. Šajā pēdējā gadījumā, ja *Orange* neapstrīdētu apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvojumus, būtu absurdi prasīt, lai apelācijas sūdzības iesniedzēja sniedz visus pierādījumus saviem apgalvojumiem, jo neviena Kopienu tiesību norma vai princips neparedz vienam lietas dalībniekam pienākumu pierādīt to, ko neapstrīd otrs lietas dalībnieks.

105 Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Pirmās instances tiesa esot pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 74. pantu, jo tā — tāpat kā Apelāciju padome — atteicās atzīt, ka preču zīme "OBELIX" ir plaši pazīstama, tai piemīt ļoti augsta atšķirtspēja un ka tai ir reputācija.

106 ITSB, atsaucoties uz iepriekš minēto spriedumu lietā *Vedial*/ITSB, norāda, ka pat pieņemot, ka lietas dalībnieki nestrīdas par preču zīmes "Obelix" reputāciju, Pirmās instances tiesai šāds konstatējums nav saistošs, un tās pienākums ir pārbaudīt, vai Apelāciju padome, apstrīdētajā lēmumā izdarot secinājumu par strīdīgo preču zīmju līdzības neesamību, nav pārkāpusi Regulu Nr. 40/94. *Inter partes* procesa ITSB ietvaros neviens princips neprasa uzskatīt par pierādītiem faktus, kurus nav apstrīdējis otrais lietas dalībnieks.

Tiesas vērtējums

107 Vispirms ir jāprecizē, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītais iebildums par to, ka Pirmās instances tiesa, atsakoties atzīt, ka preču zīme "OBELIX" ir plaši pazīstama, tai piemīt ļoti augsta atšķirtspēja un ka tai ir reputācija, esot pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 74. pantu, balstās uz pārsūdzētā sprieduma 32.–36. punkta nepareizu interpretāciju un līdz ar to nav pamatots.

108 Pārsūdzētā sprieduma 32.–36. punktā Pirmās instances tiesa pati neizskatīja jautājumu, vai preču zīme "OBELIX" ir plaši pazīstama, tai piemīt ļoti augsta atšķirtspēja un vai tai ir reputācija, bet tikai pārbaudīja tā apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītā pamata pamatotību, kas saistīts ar Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkta pārkāpumu un saskaņā ar kuru Apelāciju padomei, neesot iebildumiem no *Orange* puses, būtu bijis jāuzskata par pierādītu apelācijas sūdzības iesniedzējas piedāvāto vērtējumu attiecībā uz preču zīmi "OBELIX".

109 Attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas iebildumu šajā sakarā, ka Pirmās instances tiesa, konstatējot, ka Apelāciju padome nebija pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punktu, pati pārkāpa šo normu — tas ir noraidāms kā nepieņemams.

110 Ir tiesa, ka, ja apelācijas sūdzības iesniedzējs apstrīd Pirmās instances tiesas veikto Kopienu tiesību interpretāciju vai piemērošanu, apelācijas procesā var no jauna izskatīt pirmajā instancē pārbaudītos tiesību jautājumus. Ja apelācijas sūdzības iesniedzējs nevarētu šādā veidā pamatot savu apelāciju ar pamatiem un argumentiem, kas jau tikuši

izmantoti Pirmās instances tiesā, minētais apelācijas process daļēji zaudētu savu jēgu (skat. cita starpā 2003. gada 6. marta spriedumu lietā C-41/00 P *Interporc*/Komisija, *Recueil*, I-2125. lpp., 17. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Storck*/ITSB, 48. punkts).

111 Tomēr no EKL 225. panta, Tiesas Statūtu 58. panta pirmās daļas un Tiesas Reglamenta 112. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta izriet, ka apelācijas sūdzībā ir precīzi jānorāda sprieduma, kuru lūdz atcelt, apstrīdētie elementi, kā arī juridiskie argumenti, ar ko šis prasījums konkrēti tiek pamatots. Šim nosacījumam neatbilst apelācijas sūdzība, kurā — pat neietverot argumentāciju, ar ko konkrēti identificēta pārsūdzētajā spriedumā pieļautā kļūda tiesību piemērošanā, — vienīgi atkārtoti vai burtiski atveidoti Pirmās instances tiesā jau izvirzītie pamati un argumenti (skat. cita starpā 2000. gada 4. jūlija spriedumu lietā C-352/98 P *Bergaderm* un *Goupil*/Komisija, *Recueil*, I-5291. lpp., 34. un 35. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Storck*/ITSB, 47. punkts).

112 Apelācijas sūdzības iesniedzēja procesā Pirmās instances tiesā jau norādīja, ka, tā kā *Orange* nebija apstrīdējusi apgalvojumus, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja izteikusi iebildumu procesā, ITSB būtu bijis jāseko principam, ka preču zīmei "OBELIX" ir reputācija, un izskatāmā pamata ietvaros apelācijas sūdzības iesniedzēja tikai atkārto Pirmās instances tiesā izvirzīto argumentu, nenorādot iemeslus, kādēļ tā būtu pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, noraidīdama šo argumentu pārsūdzētā sprieduma 32.–36. punktā.

113 Līdz ar to trešais apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītais pamats, kas saistīts ar Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkta pārkāpumu, ir noraidāms kā daļēji nepamatots un daļēji nepieņemams.

Par ceturto pamatu — Regulas Nr. 40/94 63. panta un Pirmās instances tiesas Reglamenta 135. panta 4. punkta pārkāpumu, jo ir noraidīts prasījums atcelt apstrīdēto lēmumu Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta nepiemērošanas dēļ

Lietas dalībnieku argumenti

114 Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka, noraidot kā nepieņemamu tās prasījumu, kurš ir pamatots ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punktu, Pirmās instances tiesa ir balstījusies uz apelācijas procesa priekšmeta nepareizu interpretāciju un tādējādi ir pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 63. pantu un tās Reglamenta 135. panta 4. punktu.

115 Pirmās instances tiesa neesot ņēmusi vērā savu judikatūru, kas atgādināta tās 2005. gada 9. novembra spriedumā lietā T-275/03 *Focus Magazin Verlag*/ITSB — *ECI Telecom* ("Hi-FOCuS") (Krājums, II-4725. lpp., 37. punkts) un saskaņā ar kuru no funkcionālās turpinātības starp ITSB instancēm izriet, ka, piemērojot Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkta beigu daļu, Apelāciju padomei ir jāpamato savs lēmums ar visiem lietas faktiskajiem un tiesību apstākļiem, ko attiecīgais lietas dalībnieks izvirzīja gan nodaļā, kura izskatīja lietu pirmajā instancē, gan, ievērojot tikai šī paša panta 2. punktā noteikto atrunu, procesā Apelāciju padomē.

116 Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka, lai gan argumenti, kurus tā izvirzījusi Apelāciju padomē, bija balstīti uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, iebildumu un apelācijas procesos iesniegto dokumentu saprātīgs lasījums parādītu, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nepārtraukti apgalvoja, ka preču zīme, kas ir plaši pazīstama un uz kuru attiecas šīs regulas 8. panta 1. punkts un 2. punkta c) apakšpunkts,

ir arī preču zīme ar "reputāciju" minētās regulas 8. panta 5. punkta izpratnē un tai ir jābūt aizsargātai arī saskaņā ar šo pēdējo minēto normu.

117 Turklāt Apelāciju padomes konstatējums, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja skaidri ierobežoja savu prasību, attiecinot to tikai uz jautājumiem, kas saistīti ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punktu, neesot precīzs, un apelācijas sūdzības iesniedzēja to esot apstrīdējusi Pirmās instances tiesā. Apelācijas sūdzības iesniedzēja Pirmās instances tiesā esot izvirzījusi arī argumentus par saistību starp Regulas Nr. 40/94 8. panta 2. un 5. punktu nolūkā pierādīt, ka ar šīm normām aizsargātajām preču zīmēm mūsdienās ir vienāda nozīme. Pirmās instances tiesa pārsūdzētajā spriedumā kļūdaini neesot vērtējusi šo argumentu pēc būtības, atzīstot šo prasījumu daļu par nepieņemamu.

118 ITSB norāda, ka, lai gan apelācijas sūdzības iesniedzējai būtu vajadzējis apstrīdēt Apelāciju padomes lēmumu uzskatīt apelācijas sūdzību par tādu, kas pamatota tikai ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punktu, tādējādi pārkāpjot šīs pašas regulas 74. pantu, apelācijas sūdzības iesniedzēja savā Pirmās instances tiesai iesniegtajā prasības pieteikumā ITSB pārmeta Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta pārkāpumu. Tā kā Apelāciju padome nebija pārbaudījusi minēto 8. panta 5. punktu, Pirmās instances tiesa atbilstoši tās Reglamenta 135. panta 4. punktam esot pareizi secinājusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījums Pirmās instances tiesai par šīs normas piemērošanu nav pieņemams.

Tiesas vērtējums

119 Pirmkārt, saistībā ar Pirmās instances tiesas veikto vērtējumu, lai noteiktu procesa Apelāciju padomē priekšmetu, ir jāatzīmē, ka, lai gan pārsūdzētā sprieduma 20. punktā Pirmās instances tiesa konstatēja, ka procesā šajā Apelāciju padomē prasītāja nevienā brīdī nelūdza Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta iespējamo piemērošanu un līdz ar to Apelāciju padome to nav vērtējusi, tomēr tajā pašā punktā tā arī norādīja, ka prasītāja savos iebildumos attiecībā uz reģistrācijai pieteikto preču zīmi un procesā minētajā Apelāciju padomē bija norādījusi savas agrākās preču zīmes reputāciju tikai minētās

regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas kontekstā, proti, lai pamatotu sajaukšanas iespējas esamību konkrētās sabiedrības daļas apziņā.

120 Līdz ar to Pirmās instances tiesai nevar pārmest, ka tā būtu pamatojusies tikai uz apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvojumiem Apelāciju padomē, lai noteiktu tajā izskatāmā strīda priekšmetu. Tieši otrādi, Pirmās instances tiesa pārliecinājās, ka no apgalvojumiem, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja bija izvirzījusi Iebildumu nodaļā, neizriet, ka tā bija pamatojusi savus iebildumus arī ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punktu.

121 Līdz ar to Pirmās instances tiesa, konstatējusi, ka Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punktā paredzētais relatīvais reģistrācijas atteikuma pamatojums neietilpst procesa Apelāciju padomē priekšmetā, pamatoti noraidīja šo pamatu kā nepieņemamu.

122 Apelācijas sūdzības iesniedzējai nebija tiesību Pirmās instances tiesā grozīt strīda priekšmetu, kā tas izriet no viņas pašas un *Orange* izvirzītajiem prasījumiem un apgalvojumiem (šajā sakarā skat. 2007. gada 26. aprīļa spriedumu lietā C-412/05 P *Alcon*/ITSB, Krājums, I-3569. lpp., 43. punkts).

123 No vienas puses, pārbaude, ko Pirmās instances tiesa veic atbilstoši Regulas Nr. 40/94 63. pantam, ir ITSB Apelāciju padomes lēmumu tiesiskuma pārbaude. Pirmās instances tiesa apstrīdēto lēmumu var atcelt vai grozīt vienīgi tad, ja tā pieņemšanas brīdī uz to

attiecās viens no minētās regulas 63. panta 2. punktā minētajiem atcelšanas vai grozīšanas pamatiem (šajā sakarā skat. 2007. gada 13. marta spriedumu lietā C-29/05 P ITSB/*Kaul*, Krājums, I-2213. lpp., 53. punkts).

124 No otras puses, no Pirmās instances tiesas Reglamenta 135. panta 4. punkta izriet, ka lietas dalībnieki nevar grozīt Apelāciju padomē izskatāmā strīda priekšmetu.

125 Otrkārt, saistībā ar apgalvojumu, ka Apelāciju padome esot kļūdaini nolēmusi, ka Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkts neietilpst strīda priekšmetā, ir jānorāda, ka, tā kā apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza pamatu, kas nebija ietverts Pirmās instances tiesā celtajā prasībā par šo lēmumu, šāds apgalvojums ir jauns pamats, kas paplašina strīda priekšmetu un ko līdz ar to nevar izvirzīt pirmo reizi apelācijas procesa stadijā.

126 Ļaujot kādam lietas dalībniekam Tiesā pirmoreiz norādīt pamatu, ko tas nav izvirzījis Pirmās instances tiesā, tam tiktu atļauts vērsties Tiesā, kuras kompetence apelācijas tiesvedībā ir ierobežota, ar strīdu, kas ir plašāks nekā tas, kurš tika iesniegts izskatīšanai Pirmās instances tiesā. Apelācijas tiesvedībā Tiesas kompetencē ir vienīgi tiesiskā risinājuma, kas sniegts attiecībā uz pirmajā instancē izvirzītajiem prasības pamatiem, vērtējums (skat. cita starpā 1994. gada 1. jūnija spriedumu lietā C-136/92 P Komisija/*Brazzelli Lualdi* u.c., *Recueil*, I-1981. lpp., 59. punkts; 2000. gada 30. marta spriedumu lietā C-266/97 P *VBA*/*VGB* u.c., *Recueil*, I-2135. lpp., 79. punkts; 2004. gada 29. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās C-456/01 P un C-457/01 P *Henkel*/ITSB, *Recueil*, I-5089. lpp., 50. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *JCB Service*/Komisija, 114. punkts).

127 No tā izriet, ka ceturtais pamats ir noraidāms kā daļēji nepamatots un daļēji nepieņemams.

Par piekto pamatu, ar kuru apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 40/94 63. pants un Pirmās instances tiesas Reglaments, ciktāl par nepieņemamu tika atzīta prasījumu daļa, ar kuru apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdza nodot lietu atpakaļ Apelāciju padomei

Lietas dalībnieku argumenti

128 Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka prasījums, ko tā iesniegusi Pirmās instances tiesas sēdes laikā, neesot "jauns" prasījums, bet gan pakārtots prasījumam, kas pamatots ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punktu. Tā kā galvenais prasījums noteikti aptver visus ar to saistītos prasījumus, strīda priekšmets nevar tikt uzskatīts par grozītu ikreiz, kad sākotnējam prasījumam pievieno kādu prasījumu.

129 Tādējādi Pirmās instances tiesa, minēto apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumu daļu atzīstot par nepieņemamu kā jaunu prasījumu, ar ko groza strīda priekšmetu, esot pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 63. pantu un tās Reglamenta 44. un 48. pantu un 135. panta 4. punktu.

130 ITSB norāda, ka attiecīgais prasījums ir balstīts uz jaunu pamatu, saskaņā ar kuru Apelāciju padome esot pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punktu, nepieņemot lēmumu par Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta piemērojamību, un apelācijas sūdzības iesniedzēja to iesniedza tikai pēc tam, kad tai kļuva skaidrs, ka tās pamats saistībā ar šīs pēdējās tiesību normas pārkāpumu nav pieņemams. Ņemot vērā, ka šis pakārtotais prasījums tika iesniegts tikai tiesas sēdē, ITSB uzskata, ka Pirmās instances tiesa pareizi atzina to par nepieņemamu, pamatojoties uz tās Reglamenta 44. un 48. pantu.

Tiesas vērtējums

131 Kā izriet no šā sprieduma 119.–124. punkta, Pirmās instances tiesa pamatoti noraidīja kā nepieņemamu pamatu, kas saistīts ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta pārkāpumu.

132 Līdz ar to apskatāmais pamats, ar kuru apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā kvalificēja kā jaunus tos prasījumus, kurus apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata par iesniegtiem pakārtoti ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta pārkāpumu saistītajam pamatam gadījumā, ja Pirmās instances tiesa minēto pamatu būtu uzskatījusi par pieņemamu, ir jāuzskata tādu, kam nav iedarbības.

Par sesto pamatu — Regulas Nr. 40/94 63. panta un Pirmās instances tiesas Reglamenta 135. panta 4. punkta pārkāpumu sakarā ar atteikumu pieņemt dažus dokumentus

Lietas dalībnieku argumenti

133 Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka, atzīstot par nepieņemamiem dažus dokumentus, kas pirmo reizi iesniegti Pirmās instances tiesā, tā ir pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 63. pantu un tās Reglamenta 135. panta 4. punktu.

134 Šajā lietā apelācijas sūdzības iesniedzēja esot iesniegusi Pirmās instances tiesai jaunus pierādījumus tikai tāpēc, ka Apelāciju padome uzskatīja par nepietiekamiem pierādījumus, ko tai iesniegusi apelācijas sūdzības iesniedzēja.

135 ITSB uzskata, ka sestais pamats ir jānoraida, jo Pirmās instances tiesas loma ir pārbaudīt Apelāciju padomju lēmumu tiesiskumu, nevis pārbaudīt, vai tajā brīdī, kad tā nospriež par prasību par kādu no šiem lēmumiem, ir iespējams likumīgi pieņemt jaunu lēmumu ar tādu pašu rezolutīvo daļu. Tātad Apelāciju padomei nevar pārmest nekādu prettiesiskumu saistībā ar faktiem, kas tai nav bijuši iesniegti.

Tiesas vērtējums

136 Kā Pirmās instances tiesa pamatoti norādījusi pārsūdzētā sprieduma 16. punktā, tai iesniedz prasības, lai pārbaudītu ITSB Apelāciju padomju lēmumu tiesiskumu Regulas Nr. 40/94 63. panta izpratnē.

137 No minētās tiesību normas izriet, ka faktus, uz kuriem lietas dalībnieki nav atsaukušies procesā ITSB instancēs, vairs nedrīkst iesniegt Pirmās instances tiesā celtās prasības izskatīšanas stadijā.

138 No minētās tiesību normas arī izriet, ka Pirmās instances tiesa nevar no jauna izskatīt faktiskos apstākļus, ņemot vērā pierādījumus, kas pirmo reizi iesniegti Pirmās instances tiesā. ITSB Apelāciju padomes lēmuma tiesiskums ir jāizvērtē, ņemot vērā informāciju, kas tai bija pieejama tās lēmuma pieņemšanas brīdī.

139 Šajā sakarā Tiesa jau ir norādījusi, ka no Regulas Nr. 40/94 61. panta 2. punkta un 76. panta izriet, ka, lai novērtētu Apelāciju padomei iesniegto apelācijas sūdzību pēc būtības, tā, cik vien bieži nepieciešams, uzaicina lietas dalībniekus iesniegt savus apsvērumus par paziņojumiem, ko tā tiem adresē, un ka Apelāciju padome var arī lemt par pierādījumu savākšanas pasākumiem, tostarp par faktu un pierādījumu iesnieg-

šanu. Savukārt Regulas Nr. 40/94 62. panta 2. punktā ir precizēts, ka, ja Apelāciju padome nosūta lietu tālākai izskatīšanai instancē, kura pieņēmusi apstrīdēto lēmumu, šai instancei ir saistoša Apelāciju padomes lēmuma motīvu daļa un rezolutīvā daļa "tiktāl, ciktāl fakti ir tie paši". Šādas tiesību normas apliecina, ka faktiskā bāze var tikt paplašināta dažādās procesa stadijās ITSB (iepriekš minētais spriedums lietā ITSB/*Kaul*, 58. punkts).

140 Tādējādi apelācijas sūdzības iesniedzēja nevar atsaukties uz nepietiekamām iespējām iesniegt pierādījumus ITSB.

141 Turklāt ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktā ir noteikts, ka ITSB var neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko attiecīgās puses nav iesniegušas laicīgi.

142 Šajā sakarā Tiesa ir norādījusi, ka, ja attiecīgā puse nebija iesniegusi faktus un pierādījumus termiņā, kas tai šajā sakarā noteikts Regulas Nr. 40/94 noteikumos, un tādējādi ne "laicīgi" minētās regulas 74. panta 2. punkta nozīmē, šai pusei nav beznosacījuma tiesību uz to, ka ITSB Apelāciju padome ņems tos vērā, jo, tieši pretēji, Apelāciju padomei ir rīcības brīvība izlemt, vai ņemt vērā šo informāciju, pieņemot attiecīgo lēmumu vai ne (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā ITSB/*Kaul*, 63. punkts).

143 Tomēr pierādījumi, kas nekad nav bijuši iesniegti ITSB, katrā ziņā nav iesniegti laicīgi un nevar būt Apelāciju padomes lēmuma tiesiskuma kritērijs.

144 Tā kā Pirmās instances tiesas lēmums noraidīt kā nepieņemamus dokumentus, kas pirmo reizi iesniegti Pirmās instances tiesā, ir pamatots atbilstoši Regulas Nr. 40/94

63. panta noteikumiem, vairs nav jāizskata apelācijas sūdzības iesniedzējas argumenti, kas attiecas uz apgalvojumu par Pirmās instances tiesas Reglamenta 135. panta 4. punkta pārkāpumu.

145 Ņemot vērā iepriekš minēto, sestais pamats ir noraidāms kā nepamatots.

146 Tā kā nevar apmierināt nevienu no apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītajiem pamatiem, apelācijas sūdzība ir noraidāma pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

147 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā paša reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā ITSB ir prasījis piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā apelācijas sūdzības iesniedzējai spriedums nav labvēlīgs, jāpiespriež apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) *Les Éditions Albert René Sàrl* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]